

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hármentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adandók.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többeszi hirdet-
éseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendőek

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

112. szám.

Brassó, Kedd szeptember 28-án.

II. évfolyam 1886.

Kérelem.

Két éve annak, hogy első kérésünk a magyar-sághoz napvilágot látott. A nagy közönség kitüntető bizalommal fogadta azt, fenntartva e bizalmát e percig. Csak ennek tulajdoníthatjuk, hogy ezen hazafias vállalatunk, mely ma már teljesen egybeforrt, a magyar-ság és magyar állameszméje érdekeivel, teljesen meg-szilárdulhatott.

Lapunk rövid fennállása óta elég alkalma volt a t. közönségnek meggyőződnie arról, hogy a „Brassó” az ország ezen keleti végső pontján valóban hivatott öre a magyar állameszmének és magyarságnak.

Tőlünk telhetőleg törekedtünk oly lapot nyújtani a nagyérdemű közönségnek, mely mindenkor irodalmi színvonalon állva, fokozott igényeinek megfelelően Erre fogunk törekedni ezentúl is.

Soha szem elől tévesztetni nem fogjuk ama va-lóban fontos és nagy jelentőségű szerepet, mely ezen nemzetiségi vidéken egy magyar lap osztályrésze: küzdeni az állam-színéért szemben államellenes aspi-rációkkal s ezeket éber szemmel kísérni; minden lehető módon ezen nemzetiségi vidékek magyarságá-nak tömörülésére, szellemi s anyagi erősítésére s a társnemzetiségekkel való békés együttélés és működés előmozdítására hatni, szóval minden rendelkezésre álló erővel közvetlen működési területe összes érde-keit előmozdítani.

Nem ígérünk, hanem teszünk s talán nem tudatik be-önhittségnek, ha hivatkozunk a magyarság, vala-mint az ipar- és kereskedelem érdekében tanusított működésünkre.

Talán önhittség nélkül mondhatjuk, hogy magyar nemzetiségi és ipar- s kereskedelem tekintetében any-nit tettünk eddig, mint az erdélyi részeknek alig egy közlönye.

A megkezdett irányt akarjuk és fogjuk szolgálni tovább is, mindenkor hiva maradván a mai kormány-pártnak, melytől egyedül várhatjuk helyzetünk javít-ását.

Politikai tekintetben lapunk a mindinkább köze-ledő képviselőválasztások által új működési területet fog nyerni, mely által még sokkal élénkebbé váland.

Brassó-, Fogaras-, Nagy- s Kis-Küküllő és Sze-ben megyék képezvén közvetlen működési terüle-tünket, első sorban e megyék érdekeit kell szolgálnunk, ezek magyarságát egy tömör egészszé tenni.

Ugy ezen megyék majdnem minden, mint az ország nagyobb városaiiban külön levelezőket tartván, közvetlen összeköttetésünk fővárosunk politikai kö-reivel, azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy lehe-tőleg gyorsan tudósíthatjuk a t. olvasót hazánk s a külföld társadalmi s politikai mozzanatairól.

Azon körülmény, hogy lapunk az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassómezei fiók-egyletének s a fennjelzett öt vármegye több egyesüle-tének hivatalos közlönye, talán elég garancia társa-dalmi működésünk iránt.

A román és szász lapszemle, melyet lapunk minden száma hoz, a magyar sajtóban egyedül nálunk találhatók, minthogy egyik főhivatásunk reprodukálni amazoknak véleményét, állításait hazánkról.

Lapunk fennállása, ha szabad e kifejezéssel él-nünk, ezen nemzetiségi vidékeken valóságos nemzeti ügy. Fenntartása óriási áldozatokkal jár, melyeket szívesen meghozunk, csak kérjük a n. é. közönség szíves támogatását.

Mem ígérünk újat. A megkezdett irányban aka-runk tovább haladni. Főtörekvésünk lesz ezentúl is, mindinkább jobb és jobb lapot adni, mire nézve helyi s vidéki kiváló munkatársaink szíves közreműködésére utalhatunk.

Áldozatoktól nem riadunk vissza. Szívesen hoz-zuk azokat, bizván a nagy közönségben, hogy ezek-ért nagybecsű szellemi, erkölcsi és anyagi támogatá-sával fog kárpótolni.

A második évfolyam harmadik negyedéve e hó végével lejár s ama mindinkább növekedő pártfogás, melyben a t. közönség lapunkat eddig részesítette, re-mélünk engedi, hogy ezen jóindulatát számunkra to-vább is fentartandia.

Erős bizodalunk különösen Brassó-, Fogaras-, Nagy- s Kis-Küküllő, valamint Szebenmegyék magyarságába, hogy ezen támogatásra érdemesítenek.

Ezt kérjük a harmadik negyed beálltával.

Előfizetési árak:

Negyedévre (október—decz.) 1 frt 80 kr.

Külföldre (1/4 évre) 5 frank.

A „BRASSÓ” szerkesztősége s kiadóhivatala.

Brassó, 1886. szeptember 27.

Mintegy hónapja annak, hogy a sajtó- és politikai körökben élénk megbeszélés tárgyát képezték azon módzatok, melyek mellett a kölcsönös közeledés s azután a kiegyezés ma-gyar nemzet és erdélyi szászok között létesít-hető volna.

A sajtó kelleténél többet foglalkozott ezen kérdéssel. Kifejezést adott azon óhajának, bár-ha ezen kibékülés őszinte, nyílt volna, hogy javára válnék mind a két félnek. Álláspontunk ezen kérdésben ismeretes a t. olvasó előtt. — Senki szívesebben nem venné a békét, mint mi. Hisz megszűnnének legalább a közügye-inkre annyira hátrányos surlódások, melyek-nek behatása alatt mindnyájunknak szenved-nünk kell.

Szívből üdvözlöttük a megindult mozgal-mat és annak vezetőit. Ámde nem mulasztot-tuk el reámutatni, hogy minő sajtósági je-lenség az, míg a magyar sajtó és magyar poli-tikusok oly meleg érdeklődéssel foglalkoznak ezen ügygyel, azalatt a szász sajtó és politikai körök még jóformán tudomást sem vettek róla, sőt megtörtént, hogy a szász egyleti ünne-pélyek után az egyik — e tekintetben mégis

mérvadó — szász lap határozottan dementálta e híreket, állítván, hogy a szászok Tisza alatt nem fognak egyezkedni soha.

Erre annak idején reámutattunk. Figyel-meztettünk, ne menjünk nagyon messzire a dologban, nehogy elvégre kikapjanak rajtunk. Szóval örömmel fogadtuk ugyan egy esetleges őszinte egyezkedés eszméjét, közreműködni is ajánlkoztunk hozzá, de intettünk, hogy legyünk óvatosak, nehogy jóhiszeműségünket öt évi idő drága árával kelljen megfizetnünk.

Elmult egyes iparágak válságos helyzete. A tulajdonképeni szász iparon nagyrésztben se-gitve van. A kormány és társadalom közösen nyújtott kezét. Az egyik jobbkezt, a másik balkezt nyújtotta oda. Maholnap a textilipa-rosok örvideni fognak a vámháborúnak. Csak a szegény magyar iparosok sinylik meg. Nekik gyengén jó a segély.

Tehát kenyérkérdésről nincs szó a maga szőnyűségében. És lám, azonnal másként ál-lának a dolgok. A kiegyezést még kevésbbé emlegetik, mint eddig. S még kevésbbé fogják említeni akkor, ha egyszer megnyílnak ismét a romái vámsorompók.

Létetjő-e a sokat emlegetett kiegyezés, avagy nem, az a jövő titka. Erről ma beszélni korai. Nem is ezzel akarunk foglalkozni, ha-nem egy újabb, igen sajnálatraméltó esemény-nel, a mely bizony más képet kell hogy ké-pezzzen még azok előtt is, kik eddig oly na-gyon rajongtak a kiegyezésért és hittek benne.

A helybeli tűzoltó-egylet vasárnap ünne-pelte főparancsnokának tízéves szolgálati év-fordulóját. E tűzoltó-egylet internacionális és interkonfessionális. Tagjai magyarok, szászok és románok egyaránt; tulnyomó része azonban szászok. Főparancsnoka szász ember, alparancs-noka szász ember, tisztviselői nagyjából szászok. A tűzoltó-egylet a város segélyezését él-vezi. A szolgálati esküt az ujonan választott tisztikartól a városi képviselőlet jelenlétében a polgármester veszi át. Vezetése német. Szóval a tűzoltó-egylet közelebb áll a németekhez, mint hozzánk. Azért mi mégis magunkénak is valljuk.

Ez a tűzoltó-egylet jubilál. Meghívja a városi tanácsot és képviselőletet az ünnepélyben való részvételre. A tanács egyszerű jelentés alakjában hozza a képviselőlet tndomására. Egy kiváló képviselőlet tag követeli a tárgynak napi-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A spanyol káté.

I. Napoleon, ez a világzsarnok, a királyok le-győzője, kiról a forradalom úgy ítél, hogy a törté-nelemre nézve kalandor, a morál előtt szörny volt, midőn Schönbrunból 1809-ben a pápai birtok elkob-zását megrendelte, a mire a védtelen egyházi tulajdo-nos kiközösítő okirattal válaszolt, gunyolódva azt hir-deté: hogy a szuronyok azért katonái kezéből ki nem esnek. S lám, három év múlva még is a hideg éj-szakon betűszerint elhullottak a büszke fegyverek ősz-szefagyott viselőikkel együtt.

Ugyanez a zsarnok, ki egyházának fejét Fon-tainebleauba különös kulccsal elzárt kocsi-ban viteté, és a ki Vincennes tömlőzeit püspökökkel megtölté, nemsokára maga is Szent-Ilona szigetére szikla-fog-ságba jutott, s így beteljesedett rajta is újra, hogy: „a kormánypálcák szétörtnék, a fegyver megrozsdáso-dik, a hősök karja elhamvad, s csak az marad fenn örökké, a minek szellemi alapja van.”

A nemesis ezen büntetése diktálá, meglehet, III. Napoleon tollába eme szavakat: „a hit és morál örök elvei a dynastiáknál tartósabbak s nagyobbak az al-kormányoknál, melyek már többször elenyésztek, de a mi azokat túlélte s bennünket megmentett, az a val-lás.” Hanem hát hiába, okatlan nagybátyság ezen elvek

hez tényeit nem alkalmazta, máskülönben nem köve-tett volna oly égbekiáltó eljárást Spanyolországgal szemben, mely iszonynyal fogja eltölteni a morális érzelmeket mindenha.

A tiltsiti béke után csakhamar történt az, hogy Napoleon Spanyolországra telhetetlen pillantást vetve, ezen birodalmat lázító ravasz-sággal s erőszakkal ha-talmába ejtette, mely vakmerő vállalt azonban sze-rencsének fordulópontja s bukásának indítóoka vala.

Ugyanazon napon, 1808. június 6., melyen Bo-naparte, fivérét Józsefet, addigi nápolyi királyt, spa-nyol királylyá kinevezte, hirdeté ki a sevillai junta is a háborút elnyomója ellen, s azóta hat éven át sza-kadatlanul folyt a legvéresebb harc a haza független-ségeért; mert ha a királyi ház brutális fortély s erő-szak által legyőzetett is, a nemzet élt, s a népeket mindenütt semmibe vevő hódítónak megmutatá, hogy ezen tiszteletlenségért sulyosan lakolnia kell. Zsoldo-sai 1813. október havában az egyesült angol-spanyol hadsereg által, Wellington vezérlete alatt az or-szágból végleg kiűzetek.

Az akkor lezajlott események főszereplői közül Godoy Manó „békeherceg,” és Murat, Bonaparte sógora ellen fordult a nép gyűlölete a leghevesebben. Az előbbi, mint IV. Károly király miniszterelnöke, a baseli békekötés alkalmával nyerte említett czímét (Principe de la Paz). Az utóbbi, a napóleoni háború

gyűlölet tökéletesen jogos volt, mert önzése, dolyfös-sége és czudar kéjelgése érdekében kormányozta az országot. Az utóbbi pedig főleg a madridi fölkelés leverése, s az erre következő, — bosszu által sugalt — számos kivégeztetés által lett gyűlöltté.

Az előadottak után, kiváltképen pedig ha az itt röviden vázolt eseményeket történeti könyvekben rész-letesen olvassuk, — s e mellett a közelebbről szem-eink előtt lejátszódott szófiai gyalázatos merényletre gondolunk — kevésbbé lesz visszatetsző az a spanyol káté, melyet az iskolákban akkoron használtak, s melynek a szövege következő:

Mondd meg nekem, édes fiam, ki vagy te? — Isten kegyelméből spanyol.

Ki a mi boldogságunk ellensége? — A francziák császára.

Hány természete van neki? — Kettő: emberi és ördögi.

Hány francia császár van? — Valósággal csak egy, három csalóka személyben.

Hogy hívják őket? — Napoleon, Murat és Go-doy Mano.

Melyik a három közül a legrosszabbik? — Mind a három egyforma rossz.

Honnan származik Napoleon? — A büntől.

Hát Murat? — Napoleontól.

Hát Godoy? — A kettő párázálkodásából.

rossy József, Nagy Sándor lelkész, Koós és Szeremley tanfelügyelők; Dr. Otrobán a királyi püspökre; Koós a csángó Deák papra és székely Császár Bálint; Szász Gerő Deési törvényszéki elnökre. Kenyeres ügyészre; Bede Dániel a csángók második keresztatyjára, a püspökre, — majd a püspök a különböző felekezetek közti egyetértésre stb.

Mikor a püspök ur a vacsorától — a jelen voltak lelkes éljenzése között — eltávozott, a társaság is szétszórult.

Ma reggel hat órakor a püspök ur ismét székelyére utazott. A pályaudvarra kikísérték őt a ref. egyház tanácsának tagjai, kiktől szívélyes búcsút vett — a viszontlátásig!

Isten vezérelje mielőbb közénk!

A tűzoltók ünnepélye.

Lefolyt a szép és megható ünnepély és önkéntes tűzoltóink megmutatták, mikép kell tisztelni és becsülni azon nemes férfit, ki önfeláldozólag 10 évig vezet egy tűzoltó-egyletet. Szombaton este 7 órakor impozáns fáklyászenével tisztelték meg főparancsnokukat a helybeli tűzoltók.

Valóságos lángtenger vonult el a főtérre levő központi tűzoltó szertartól a nagy-utca, széles-utca, klastrom-utca és a lópiacson keresztül a főparancsnok lakása elé. Elöl a díszes tűzoltó zenekar, utána a választmány, élükön dalás alparancsnokukkal Hiemesch Ferencz urala jobbról, és balról a fáklyavivők ezernyi néppel. A főparancsnok lakásáig szólt a haragzó zene, míg a lakás előtt négy gyönyörű darabbal tisztelték meg a főparancsnokot.

Schuster Károly Lajos főparancsnok a választmányt felhívta laktermébe. A zene befejezte műsorát, a fáklyamenet tovább haladt, mignem mellékutakon ismét visszatért a kiindulási ponthoz.

Vasárnap korán reggel hajnali riadó költötte fel a belváros lakóit, mivel a nap jelentősége jelezve volt. Időközben gyönyörűen fel lett díszítve a központi szertár. Pont 11 órakor az egész választmány és egy legénységi küldöttség teljes díszben tisztelt meg a főparancsnoknál, hol is Hiemesch Ferencz alparancsnok és városkapitány gyönyörű és megható beszédben üdvözölte a jubiláns és végül átadott az egylet nevében a főparancsnok urnak egy értékes aranyozott ezüst serleget, tűzoltó jelvényekkel és szép üdvözléssel ellátva. A serleg fedélzetén e szavak olvashatók:

„Istennek dicsőség, embernek segítség“ 1876—1886. A serleg oldalán bevésve van: „Ajánlva a brassói önkéntes tűzoltó-egylet tagjai által szeretett főparancsnokuk Schuster K. Lajosnak 10 éves főparancsnoki szolgálatának évfordulóján.“

Délután 2 órakor taracklövés hirdették, hogy a díszbéd megkezdődött. A tűzoltó egylet és a tűzoltó zenekar, valamint a jubiláns jó barátai, a prázsmári és volkányi önk. tűzoltó-egyletek, a brassói szász tornaegylet és dalegylet képviselői már együtt voltak, midőn a főparancsnok egy küldöttség élén a Nr. 1. nagy termében megjelent, melynek homlokzatán olajfestményü, életnagyságu mellképe — szintén egy a tűzoltóságok által adott ajándék — volt látható.

Belépésekor zajos lelkesedéssel fogadtattott. A díszbédén mintegy 150-en vettek részt. Az első fogás után Hiemesch Ferencz alparancsnok poharat emelt az egylet pártoló tagjai és a városi képviselő testület egészségére; Maager Ferencz a tűzoltó egyletet és annak főparancsnokát élte. Ezt követte a tulajdonképeni díszbeszéd, melyet az egylet megbízása folytán Fink Adolf egyleti pénztárnok tartott. Gyönyörű és zamatos beszédet tartott magyar nyelven dr. Otrobán Nándor orvos.

Nehéz volna a szebbnél szebb szónoklatokat, és ezek között a főparancsnok kitűnően átgondolt és megható szavait, dr. Fabriczius József városi főorvos, Philippi és Thomas tanárokat, az öreg Gött bácsiét és még számosakét e helyütt leírni. Ezt terünk szüke sem engedi meg. Számos sürgöny és üdvözlő levél is érkezett, többek között a sepsi-szentgyörgyi, szász-kereszturi, segessvári tűzoltó egyletektől, magánosoktól Besztercze, Kis-Kapus, és Bukarestből és végül egy gyönyörű szívhez szóló üdvözlő a főparancsnok édes atyjától Schuster M. A. lelkész urtól Szász-Keresztúrról, ki csak a múlt hónapban ünnepelt tanítói és papi szolgálatának 50 éves jubileumát. Az öreg lelkész ur nem csak egy díszes toasztal lett megtisztelve, hanem azonkívül üdvözlő távirat menesztetett hozzá a dísz-társaság részéről.

Az ünnepély fényesen és díszesen sikerült és Schuster K. Lajos ur igen helyesen jegyzé meg, hogy az utolsó 24 órában oly dolgok történtek vele, melyek emlékeztetése lesznek vése élete utolsó perezeig.

*) Legközelebbi számunkban e németül tartott beszédet magyar fordításban teltartalmul közölni fogjuk. Szerk.

Nem fejezhetjük be e sorokat a nélkül, hogy ne említsük fel olvasóinknak azt a megfoghatatlan és megbecsülhetetlen jelenséget, hogy a városi tanács részéről, de még a képviselő testület részéről sem jelent meg egy szál ember sem, mint kiküldött. Pedig hivatalosak voltak. A képviselő testület jelen volt tagjai saját kezességükkel, mint Schuster ur személyes barátai jelentek meg, a városi tanács részéről mint magán ember Konrad főkönyvelő és Szabó Sándor rendőrbiztos Hiemesch Ferencz főkapitány és Kaufmann Arthur rendőrbiztos urak mint tűzoltók voltak jelen. Azt fogja kérdezni a t. olvasó, hogy mikép történhetett mindez? Hát még a polgármester ur sem volt jelen, ki 10 év óta évenként az esküt szokta átvenni a tűzoltó-egylet főtisztviselőitől és ilyenkor mindig a tanács és képviselő testület legnagyobb elismerését fejezi ki? Avagy nem teljesíti kötelességét a tűzoltó egylet? A tűzoltó egylet megteszi híven kötelességét. Ezt jeleztük utolsó és jeleztük utolsóelőtti számunkban, midőn saját tapasztalataink után említettük, hogy mily szakértelemmel, mily gyorsasággal, mily buzgalommal, mily önfeláldozóan és mily rendkívüli sikerrel működött a tűzoltó egylet a szeptember 18-án kiűzött tűz alkalmával is, a tanács és a képviselő testület meg volt hiva, nemcsak de — mint annak idején az utolsó képviselő testületi ülésről referáltunk — Herfurth tanár ajánlatára a meghívás napirendre fog tételni, hogy alkalma nyíljon a képviselő testületnek sympathiáját tényleges javaslat formába önteni. Meg volt hiva a polgármester ur és az egész tanács mint pártoló tag külön-külön, és ugyan csak az egész képviselő testület és mégis, a tanács nem jelent meg, mint olyan és a képviselő testület sem, mert utóbbiak — mint más alkalommal — nem lettek köröztetve felhiva testületileg részt venni. — No de se baj! Mi tudjuk honnan fúj a szél és honnan e személyes ellenszenv átvitele egy egész tűzoltó egyletre, melyek léte a legnagyobb jótétemény. Mi tudjuk honnan e nyomás, de még csak hallgatunk. Lesz, jó idő midőn még a pacsirta is dalolni fogja: „Wenn Du wo V. siehst, so sag ich lass es grüssen.“

Reméljük, hogy a tűzoltó egylet számba se veszi a történeteket. Az ő célja nem klikkezés, politika, hanem a felebaráti szeretet. Ennek szolgálatában állott eddig és fog állani ezentúl. Schuster ur pedig ne törődjen az egészszel.

Maradjon mint eddig, független, igaz és nyílt ember és tisztelni fogja őt mindenki, ki ellogulatlanul ítél s méltányolja az igaz érdemet.

Magyar színészet.

Klárné Angyal Ilkának, a budapesti népszínház tagjának szombaton itt először előadott 3 felvonásos népszínműve „Az árendás zsidó“, sehogy sem igazolta azon előnyös véleményét, mely azt az újabb, jobb népszínművek sorába helyezi. A darab vontatott menetű, igazi bonyodalom nélküli, helyenként türhetetlen hosszadalmas és — a szónak nem jó értelmében — naiv. Inkább reminiscenciákból összeállítva, mint eredeti; legfőbb előnye egy néhány jó szerep megalkotásában áll s a dolog hatása csakis ezeknek tulajdonítható. Tartalmának váza pár szóval a következő. Blum Dávid neje zivataros éjben hozzája menekülő keresztény nőt kis gyermekével befogad házába. Az anya meghal, Blum Dávidék más vidékre költöznek, magukkal vivén az árván maradt kis leányt, kiről nemeselekküen, mintha akár saját gyermekük volna, gondoskodnak. A leány Betti, ki nevelő szüleit igazi szüleinek tartja, megnős s belésszeret egy jómódu paraszt legénybe (László). Miután a két szerelmes szülei megtagadják beleegyezésüket házasságukba, Betti s László Blumék szolgálatja kíséretében, megszöknének. Utójokban utóéletnek, Betti keresztény volta kisül s semmi sem akadályozza a szerelmes pár boldogságát.

A vékony s tendeciózus cselekménynek keretében néhány ügyesen megalkotott és a magyar népeletről ellenzett mellékszerep mozog, mint: Petyi, a buta fuvaros; Sáskané, a javasasszony; Smüle, Blum Dávid által Bettinek szánt kőr stb.

A darab előadása jó volt, sőt egyik másik szerepében kitűnő. Így Szigeti Lujza az elkényeztetett pajzán Bettit, tehetségének egész sok elragadtatására. Szép s megérdemelt sikert aratott Kantay Teréz Boris, Blumék szolgálatja szerepében, melyet jobban adva, alig lehetne elképzelni. Csókáné (Blumné) rossz szerepe bénította. Homokainé, a javasasszony szerepében egészen helyén volt. A férfiak közül kivált Deák Péter (Blum Dávid), ki ugyan a szerepétől nem választható, zsidójargont nem bírta mindvégig következetesen megtartani, de helyenként játéka (pl. midőn a nála elhalt asszony gyermekét magához fogadja) művészi nívaura emelkedett. Ferenczi (László) játéka még jobban tetszett éneke; gyönyörű énekelt magyar népdalait kénytelen volt ismétlni. Dancz Lajos igazgató Smüle szerepében meg nem felelő costumjával a külföldben szintén bevált játéka hatását csak csökkenté. Nem is zsidó körhöz, hanem inkább sváb paraszthoz hasonlított.

A gördülékeny összjáték mellett így az előadás élvezetes volt, melynek a társulat igyekezete mellett:

jót nyújtani, a kis számban megjelent közönség helyett nagyobb kívántunk volna.

A népszínműhöz a zenei kíséretet ez alkalommal a helybeli cigánybanda játszotta.

A vasárnap adott „Kertészleány“ operette előadása jóval gyengébb volt a „Cigánybáró“-énál. Oka részint az ahoz való próbái nem elegendő számában részint a szereplők indispositójában kell keresni. Nehánszor kínos eltérések történtek az énekesek, karok, de még a városi zenekar között is, melyet, hogy oly rosszul is tud játszani, alig mertük feltételezni. A darab tartalmáról legjobb hallgatni. Az operettnek már elkerülhetetlennek látszó esztelenesség s hóbort mellett, elég frivalitás is van benne, melyet csak discretebb előadás tehetett volna elfogadhatóvá. Zeneje, Lecocq-tól, távolról sem ér fel ugyanezen zeneszerző „Angot“-jával. Legsikerültebbek még a karok, (különösen az első felvonásban), és egy-két magán dal. A közönség ez alkalommal egészen megtöltötte a színházat. Gerő emelkedett fel. Őt hallani egyenlő a fülemüle dalával. Szónoklata magával ragadja a hallgatót. Lelke mintegy átszellemül. Lénye apostoli jelleget ölt. Szavai fölemelnek. Visszaautasítja — bár köszönettel Csiszér reá ruházott dicséretáit. Nem neki szólnak azok. Ő nem köszönt élők. Azok meghalnak. Még a papok, meg püspökök is halandók. Ő egy oly intézményre emeli poharát, melynek meghalni nem szabad, nem lehet, a mig magyar lesz.

Helyi és vidéki hírek.

Regénytárcánk fennakadásáért szíves elnézést kérünk. A kéziratok mindenkor szerzőtől jönnek Budapestre, a ki a kéziratot elküldötte bár, de az hozánk nem érkezett. Ugy látszik, eltévedt a postán. Gondoskodtunk azonban, hogy az többé elő ne forduljon.

Vasuti menetrend-változtatás. A magyar államvasutak központi hálózatán a f. évi téli menetrend október hó 1-ével fog életbe léptettni. A változások minket érdeklőleg a következők: A Budapest és Kolozsvár között közlekedő gyorsvonatok folytatásaként Kolozsvár és Brassó között a 307. és 308. sz. személyvonatok fognak közlekedni és ezek által a jelenleginél rövidebb és kedvezőbb összeköttetés létesítettik. A 307. sz. vonat indul Brassóból este 7 óra 47 perczkor, érkezik Kolozsvárra reggel 5 óra 30 perczkor, a 307. 308. sz. vonat indul Kolozsvárról éjjel 11 órakor és érkezik Brassóba d. e. 9 óra 21 perczkor. A 303. és 304. személyvonatok folytatását Kolozsvár és Brassó között a 319. és 320. sz. vonatok fogják képezni. Előbbi indul Brassóból reggel 4 óra 16 perczkor, érkezik Kolozsvárra d. u. 5 óra 56 perczkor; utóbbi indul Kolozsvárról reggel 7 óra 8 perczkor és érkezik Brassóba este 9 óra 15 perczkor. Brassó és Predeal között a 301. és 302. számú gyorsvonatok csak október hó 31-ig bezárólag fognak közlekedni. A 319. és 320. sz. vegyes vonatok menetrendjük változatlan hagyása mellett f. évi október hó 1-től 321. és 322. számú elnevezést nyernek. A gyéres-tordai vonalon: a jelenleg közlekedő személyszállító vonatok menetrendje, a fennálló csatlakozás fentartása mellett, csak lényegtelen változást szenved. A kocsárd-m.-vásárhely-szászrégeni vonalon: A Kocsárd és Marosvásárhely között éjjeli időben közlekedő és Kocsárdon Budapest és Brassó felé és felől csatlakozó 1711. és 1712. sz. vegyes vonatok helyett az 1702. és 1703. sz. személyvonatok fognak közlekedni. Ugy ezen, valamint a nappal közlekedendő 1711. és 1712. sz. vegyes vonatok menetrendje csak lényegtelen változást szenved. A kis-kapus-nagyszéheni vonalra szintén a vegyes vonatok szintén nappal, míg a személyvonatok éjjel fognak közlekedni. Menetrendjük lényegtelen változást szenved. A Nagy-szeben és Vizakna község között közlekedett 813. és 814. sz. fűrdővonatok a téli évad alatt nem közlekednek.

Br. Kemény Gábor közmunka- és közlekedési miniszter — mint már régebben jeleztük — állásáról tényleg lemondott. Ő Felsége elfogadta a lemondást s a közlekedésügyi tárcza ideiglenes vezetésével Orczy Béla bárót bizta meg. Utódaul Benitzky államtitkár emlegetik.

Különös! A t. olvasó emlékezni fog még szombati számunk első cikkére, melyben üdvözlöttük a tűzoltó-egyletet s derék főparancsnokát jubilauma alkalmából. Mi tettük ezt önszántunkból. Tettük, mert elismeréssel tartozunk az egyletnek és főparancsnokának. Hasonló cikk küldetett meg a helybeli „Kronstädter Zeitung“ szerkesztőségének. — Volt alkalmunk másolathat olvasni azt. S a t. kolléga a helyett, hogy ezt mint önálló cikk hozta volna, közölte a „Közönség köréből“ rovatban, megjegyezve, hogy azért „a szerkesztőség nem vállalja el a felelősséget.“ Oh sancta simplicitas! Hát ugyan miért nem vállalt felelősséget? — Azért-e, hogy tíz éve van-e már Schuster főparancsnokágának? . . . Szegény tatár! Ugy látszik, a cenzura Schuster érdemeinek csak a „közönség köréből“ rovatot engedte át! — Szépen állunk!

Egyetemi tanárok és sok száz gyakorló orvosok megvizsgálták már a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacait (egy doboz ára 70 kr. a gyógyszerárakban) s a próbák után kellemes, biztos, s ártalmatlan gyógyszernek találták. Ebben bizvást megnyugodnának mind azok, kik netalán még kételkedtek e kitűnő házi- és gyógyszer legjobb hatásában; de vigyázni kell, hogy a Brandt R. névalírásával ellátott valódi készítményt vegyünk meg.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Önkéntes fekvőkbeli eladás.

Egy házas telek Brassóban, belváros színház-utca 313. sz. a.

Egy házastelek a csergepiacz sarkán 303. sz. a.

Egy gazdasági (Maierhof) ahhoz tartozó kerttel Ó-Brassóban a hosszú utcában 171. sz. a.; továbbá

5 hold kaszáló a 2-ik fordulóban 17691.95. helyrajzi sz. a.;

6 hold szántóföld a hétfalusi mezőben a 8-ik fordulóban.

A venni szándékozók kéretnek **Ciurcu Th. Miklós** háztulajdonosnál jelentkezni. (422) 2-2

Iskolai és egyéb könyvek.

Van szerencsém ezennel tisztelttel tudatni a városi és vidéki iskolák tekintetes igazgatóival, a t. szülőkkel s tanuló ifjúsággal, hogy üzletemben mindennemű iskolakönyvek az eredeti bolti áron megkaphatók.

Ugyanitt kaphatók mindennemű irodai s iskolai tanszerek, mint irkák, papiros, tollak, czeruzák, rajztömbök, vonalzó, rajzsinek, háromszögek stb.

Szóval raktárom fel van szerelve minden szükséglettel. Kérem csak nagybecsű tömeges látogatásaikat.

Kiváló tisztelettel
Altstädter Antal,
a magyar könyvkereskedők
egyletének tagja.

(425) 2-3

Szám 567./1886. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Maurer György** végrehajthatónak **Gabor Rebeca** végrehajtást szenvedő elleni 182 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíró) területén lévő Voila községben és határán fekvő, a voliai 389. számú telekjegyzőkönyvben A + 1-24, 26-29, 31, 32, 34-37. rendszámú ingatlanokból **Gabor Rebeca** szül. Moiant illető felerész járandóságára 431 frt 75 krban ezennel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi október hó 4-ik napján délelőtti 9 órakor Voila községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 43 frt 17 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. törv. cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1886. márczius 9. én.
A kir. járásbíró, mint telekkvi hatóság.
Apáthy,
kir. aljárásbíró.

(421) 1-1

Árverési hirdetés.

Boldogváros községi korecsmajoga f. évi október hó 6-án d. e. 10 órakor Boldogváros községi irodájában az 1887-ik év első napjától kezdve egész 1889. évi december hó 31. napjáig, azaz három egymásután következő évekre zárt ajánlattal egybekötött nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

A részletes feltételek a szentágothai szolgabírói hivatal irodájában és alólirt előjáróság irodájában a hivatalos órák alatt betekinthetők. Megjegyeztetik azonban, hogy a képviselőtestület határozata szerint

bérlő bárki is lehet, de italmérő izraelita kizáratik.

Boldogváros, 1886. szept. 14.

(412) 2-2

Az előjáróság.

Obert G. Henrik

gyógyszertára

a „vörös kereszt”

ajánlja a n. é. közönségnek mindennemű fertőztelenítő szereit, továbbá **cholera** cseppeket, **görcs** balzsamot, sebkötési cikkeket, valamint bel- és külföldi különlegességek gazdag raktárát; illatszereket, pomádákat, szappanokat, rizsport s más cosmeticus cikkeket a hirneves Treu, Nüglisch s társai bécsi gyárakból.

Minden áru a legfrissebb, kitünő minőségben és olcsó áron kapható. (423) 2-3

Jelentés.

Van szerencsém ezennel tisztelttel jelenteni a n. é. közönségnek, hogy a színház-utczában, áruház (Kaufhaus) 7. sz. alatt s halpiaczon 99. sz. alatt a színházépület mellett lévő üzleteimben szeptember 25-től kezdődőleg a **marhahus 4 krral, a sertéshus 2 krral kilonként olcsóbb, mint bármely más mészárszékekben.**

Brassó, 1886. szept. 23-án.

Legmélyebb tisztelettel

Bureta István,

(424) 2-3

mészáros.

Szám 3048. — 1886.

Pályázati hirdetés.

A lemondás folytán üresedésbe jött és az 1886. évi XXII. t.-cikk 68. §-a értelmében betöltendő vidombáki jegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetnek.

Ezen állással összekötött javadalmazások:

- 1) 400 frt évi fizetés,
- 2) 120 frt évi lakpénz,
- 3) 12 frt az adó-tabellák készítése fejében,
- 4) körülbelül 26 frt az adóbeszedés fejében,
- 5) 80 frt a majorsági pénztári számadás készítés fejében,
- 6) 40 frt a laktanya pénzt. számadás készítés fejében,
- 7) egy községi rétnek használhatása, melynek termése 2 szekér széna,
- 8) magán munkálatok fejében a megyei szabályrendelet értelm. szedhető díjak.

Azokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, felhivom, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ban megkívánt képesítettségüket igazoló okmányaival felszerelt kérvényüket hozzám címezve, ez évi október hó 4-ik napjának d. u. 6 óráig küldjék be.

Feketehalom, 1886. szept. 14.

Kostend Vilmos,

Brassó megye felvidéki járási főszolgabírája.

(417) 2-3

Fegyverkereskedés.

„Hubertus”, azelőtt Staehle A. cs. kir. nádvari fegyverkészítő Bécsben, II. Praterstrasse 60.

szállítja a legjobb és legolcsóbb vadászfegyvereket kezesség mellett. — Lefauchaux s Lancaster duplafegyverek 25 frttól kezdve; puszpángpuska 40 frttól kezdve. — Töltények és vadászeszközök igen olcsón. — Az árjegyzék ingyen. (374) 8-12

Helyiség-változtatás.

Alólirt bátorodom a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint

czipészüzletemet

folyó évi szeptember hó 29-től fogva **Bolonyába vasút-utca 318. szám alá, Inke György** ur házába helyezem át, a hol is a t. közönség eddigi szíves pártfogását tisztelettel kérem.

(430) 1-3

Pataky Ferencz,
czipész-mester.

Üzlethelyiség-változtatás!

Alólirt bátorodom a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint

czipő-üzletemet

folyó évi szeptember hó 29-től fogva a **Nagy-utca és Czérna-utca sarkán lévő 493. sz. a. házba** fogom áthelyezni, a hol is a t. közönség eddigi szíves pártfogását tisztelettel kérem.

(409) 3-3

Molnár Zs. megbizottja:
Biró Gyula.

Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb szépirodalmi képes hetilapja.

A „Képes Családi Lapok”

1886. október 1-én a kilencedik évfolyamba lép.

Lapunk életideje a legkézzelfoghatóbb bizonyíték arra nézve, hogy a hazai családoknál befogadott kedvelt barátta lett s a legnemesebb örömmel mondhatni, hogy a „Képes Családi Lapok” térfoglalásával sok kétes becsű, selejtes tartalmu, különösen külföldi olvasmányokat szorítottak le a családok asztalairól, melyek részint hiu ígéretekkel, részint nagy hanggal folyton kísértének megvesztegetni a hazai közönség jóhiszeműségét.

Lapunk tartalmára nézve a kiadó és a szerkesztőség versenyezni fognak a buzgalomban, hogy továbbra is fokozott mérvben kiérdemeljék a közönség elismerő támogatását.

Közlöni fog jeles eredeti és fordított költeményeket, beszéleket, rajzokat, népmeséket, szépirodalmi, egészségügyi cikkeket; a rohanó idővel tartand minden irányban. Heti tárczák, adomák, apróságok, hírek, talányok stb. stb. fogják élénkíteni a lap tartalmát és azon leszünk, hogy a szövegbe nyomott képei a legjelesebb külföldi lapokban közöltekkel kiállják a versenyt.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára:

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

Előfizetéseket elfogad minden hazai könyvkereskedés.

Mutatványszámokat küld ingyen és bérmentesen

a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Budapesten,
(413) 1-3 IV. kerület, papnövelde-utca 8. szám alatt.

LASKAI ADOLF

Beer I. unokaöcscse

butorgyári raktára

Brassó, Nagy-utca 526. sz.

mától szent-Mihály napjáig helyszüke miatt áruit leszállított áron adja el. (415) 3-*

Szijgyártó üzlet.

A néhai Szele István szijgyártó mestertől hátra maradt áruk nagyon jutányos áron készpénz fizetés mellett eladtnak. Készletben vannak: legjobb minőségű **uj hámok, prits, nyereg, franczia és más fajta gyeplők, lovagló kantár, többféle lekötők, ostorok, korbácsok, többféle kutya-nyakravalók, nyaktáskák, iskola-táskák és többféle apróságok, melyek egyenként, vagy együttesen eladtnak.**

Bolthelyiség: Nagy-utca 497. szám.

(380) 3-3